

V Prvých mesiacoch nového roka obyčajne prebiehajú rôzne akcie, ktorá sa snažia oceniť ľudské úspechy minulého roka. Jednými z nich sú akcie typu „čin roka“, v ktorej sa oceňujú hrdinské skutky. Neraz je to aj in memoriam, keď človek sám položil život za záchranu druhých. V našich očiach sú to naozajstní hrdinovia, na ktorých treba dlho pamätať. Je jasné, že je ich omnoho viac, ako tých, ktorí sa spomínajú na podobných akciách, no chcelo by sa, aby sa ani na jeden takýto čin nezabudlo.

Na jednej strane je to požiadavka vďačnosti, ktorá sa aspoň takým spôsobom odvdáčí za blahorodný čin a z druhej je to hold odvahe a obetavosti, ktorá je v ľuďoch. Nie každý z nás je schopný odkryť v sebe silu a odvalu, aby dokázal vykonať heroický čin. Tak je aspoň naša vďačnosť a uznanie podielom na rovnakých skutkoch ako istá podpora našich hrdinov, aby vytrvali vo svojom obetavom postoji, a vždy znova bez váhania pomáhali všetkým, ktorí sú v rôznych okolnostiach bezmocní.

Rovnako je náš postoj aj výzvou a pozvaním pre druhých, byť podobne veľkodušný a otvorený na nezištné hrdinstvo, ktoré bude živo napomínať a nasledovať najväčší príklad nezištnej obety z lásky – Krista na kríži.

No predstavy o hrdinstve bývajú rôzne, a čím je človek mladší, tým viac sa podobajú rozprávko-vým, či komiksovým postavám, v ktorých nie je miesto pre realnosť, ani seriózne dôvody hodné nasledovania. Síce opisovaná ich sila a schopnosti sú fantasticky lákavé, skôr napomínajú genetickú modifikáciu, či znetvorenie, ktoré sa neraz odráža aj na charaktere a osamelosti hrdinu. A nikto z nás, hoci túži byť hrdinom, nechce byť čudákom, ba až netvorom.

Znamená to, že hrdinami môžu byť len vyvolení a ostatní o tom majú iba snívať? To by bola škoda, pretože by sme hrdinstvo ohrančili len na zopár výnimočných skutkov, a ostatné, ktoré neraz prinášajú úžitok celému spoločenstvu, by ostali nepovšimnuté, čo sa aj často deje.

Mali by sme pouvažovať, čo znamená prinášať v obetu svoj život, i kto a kedy je ozajstný hrdina. Keď Jozef s Máriou prinášali malého Ježiša do chrámu, aby tam za neho složili výkupnú obetu podľa zákona, možno presne netušili, čo všetko to znamená, hoci zo Simeonových slov mohli vytušiť, že Ježiš sám prinesie obetu nie za seba, ale za mnohých. V spojení s týmto príkladom, dostáva hrdinstvo, obeta i obetavosť nový zmysel, ktorý sa dá aplikovať na rôzne

oblasti spoločenského, osobného i duchovného života.

Hrdinami nemusia byť len Spiderman, Superman a im podobní, ale hocaký človek, ktorý s otvoreným srdcom i s radosťou pomôže svojemu blížnemu, či si vyplní v mieru, ba i nadmieru svoje povinnosti, ktorými je poverený spoločnosťou. Pod týmto zorným uhlom sa môžeme už teraz vybrať hľadať hrdinov každodenného života. Tými najbližšími budú pravdepodobne naše mamy, ktoré v tichej službe slúžia všetkým už celé generácie – od skorého rána, do neskorého večera – vstať pred ostatnými, nachystať im raňajky i desiatu, samým ísť do práce, po práci navariť obed, večeru, poprať, požeľiť, ponakupovať, potešiť, poradovať, poradiť... Ich mená sa riedko dostávajú do médií, a predsa sme všetci vďační, že máme tieto hrdinky, ktoré stoja v základe celého spoločenstva.

Potom to budú otcovia, deti i iní rodinný príslušníci, ktorí chcú vzájomnou službou a poslušnosťou i načúvaním napĺňať potreby ostatných a spoločne vytvárať zdravé prostredie rozvoja, nasýtené pokojom, radosťou a predovšetkým dôverou.

Ak pôjdeme ďalej, nájdeme poctivých robotníkov, šéfov, podnikateľov, úradníkov, učiteľov, vojakov, policajtov, právnikov i iných, ktorí usilovne vykonávajú im zverené úlohy nielen kvôli sebe, nie pre výplatu, úspech, či iné zisky, ale pre druhých, aby spoločne vytvárali hodnoty, ktoré skutočne posunú spoločenstvo dopredu, k ozajstnej slobode a hodnotám, ktoré budú základom spravodlivosti a pokoja.

Možno sa niekto usmeje, že je to utópia a hoci sa nájdú i takíto – poctiví ľudia, oni, ako jedna lastovička, nezobia ešte leto. Možno. Ale nech sa hovorí o týchto príkladoch, o týchto obetách, ktoré si vyžadujú veľkú námahu neprepadnúť rovnakej nezodpovednosti a žiadostivosti, akým podliehajú mnohí. Nech sú nám výčitkou, ktorá nás pohne zmeniť svoje postoje i úzkoprsé ciele osobného šťastia, na, ku všetkým otvorenú, lásku a dobrosrdečnú i nezištnú službu.

Myslím, že za hrdinov možno pokladať aj ľudí, ktorí odovzdávajú svoj bežný, občiansky život a posväcujú sa osobitnej službe Bohu i blížnym. Síce je to pre nich obrovský dar, predsa len sami musia niečo opustiť, čo ostaní berú ako samozrejmosť svojho života. Ich modlitba a služba posväcuje svet i všetkých v ňom, aby sme spoločne rástli na Božiu slávu a svoje dobro.

Verím, že každý z nás sa snaží byť darom a obetou pre druhých. Nech je nám príklad Krista, i nám podoných ľudí, silou, ktorá nás potiahne za rovnakým hrdinstvom.